

SZÉKELY-UDVARHELY

AZ UDVARHELYMEGYEI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS KOSSUTH-PÁRT LAPJA

== A SZÉKELYUDVARHELYI „SZÉKELY TÁRSASÁG“ HIVATALOS KOZLÖNYE ==

Megjelen hetenkint kétszer: vasárnap és oszűrtűkőn.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
egész évre 10 K, félre 5 K, negyedévre 2 K 50 fillér. Készégek, papok, gazdasági egyleti tagok és községi előjárók egész évre 8 K, tanítók, községi és körjegyzők szintén egész évre 7 koronáért kapják.
Telefon Egy példány 10 fillér. Telefon

FŐSZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS:

BETEGH PÁL

FELELŐS SZERKESZTŐ:

DERÉKI ANTAL

FŐMUNKATÁRS:

FÜLEI SZÁNTÓ LAJOS

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Kossuth Lajos utca 31. szám, hova a kéziratok, hirdetések és előfizetések küldendők. — Kéziratokat vissza nem adunk.

Apróhirdetések szavankint 4 fillér-, vastagabb betűvel 8 fillérért más hirdetések olcsó árszabás szerint. Nyilt-tér so a I K. A nyilt-tér és hirdetések előre fizetendők.

M. kir. postatakarékpénztári cheque-számla 10,489. szám.

Megfigyelések.

Irta: SZEJKE.

I.

Negyedik elemi osztályos fiam sugárzó örömmel beszélte el, hogy az új tanító ur őket így szólítja meg: Kedves gyermekeim!

— Hát mi van ebben, Laci?
— Az, édes apa, hogy a tanító ur bennünket szeret.

— Aztán, mi következik ebből?

— Hogy mi is őt szeressük.
— És mi által mutathatjátok meg azt a szeretetet?

— Ha a tanító ur szavát megfogadjuk és jól tanulunk.

— Igazad van Laci. Nesze egy barack — a tenyeredbe!

Ime, a gyermek is mily hamar észreveszi a szeretet lelkéből jövő szavak melegségét. Mily boldoggá tudja tenni a gyöngédség ott, ahol — valljuk meg őszintén — sokszor anynyi durvasággal találkozik az édes anyai csóktól iskolába távozó gyermek... Szeretet az első tanítási program Uraim! Akkor mehetünk a nagy nevelési célok felé. A kinek szeretet helyett egy csomó durvaság vagy gög feszíti keblét, az hagyja abba a világ legszebb mesterségét, mert sohase fogja megérteni a legnagyobb Mester szövegét: *Sinite parvulos ad me, quia talium est regnum coelorum!*

Csodálatos, hogy sokszor maguk a tanfériak közt is mennyire kifejlődik figyelmes figulum odit szelleme. Valóságos autogonizmust észlelünk a tanár és tanító között, mert az előbbi ur lenézi az utóbbi urat. Pedig tulajdonképpen tanító a tanár is. Külföldön nincs is meg az az éles különböztetés, — mely nálunk uralkodik. És az az érdekes, hogy a fánctanár, vivótanár, szabászati tanár, a méhészeti vándortanár, zenetanár, gyorsírási tanár elnevezés nyugodtan hagyja a professzor urakat, de ha egy polgári iskolai tanító „tanár“-nak mondja magát, akár meg is fojtának a szegényt. — Budapesten egyik körben elnököt választottunk, ki tanfelügyelő-i címmel a miniszteriumba beosztott tanító volt és aki koránál, az egyesületi életben szerzett tapasztalatainál fogva legalkalmasabbnak látszott a vezetésre. Ugyanakkor az al-elnöki állásra egy középiskolai

tanárt választottunk meg, aki — mint később megtudtuk — azért nem fogadta el a megválasztást, mert „neki derogál, hogy az elnök egy tanító legyen.“ Be jó, hogy ez az ur nem tanítja a fiamat! De ha rajtam állana, még a más fiát sem tanítaná... Jegyezzük meg, hogy Trefort saját parlamenti bevallása szerint ismert olyan tanítót, aki kultuszminiszternek is beválhatott volna...

*

Az éles megkülönböztetés társadalmunk egyik legfőbb baja. Ezért vagyunk mi szétoldott kékvek. — Az egységes, testvéries közmunka terén széthúzó „tespedő“, semmit produkáló „modern“ elem. Majd megbolondul egy kis méltóság vagy rendjelért. E téren a megkülönböztetés iránti törekvés vad fanatizmussal dolgozik. Pedig valamikor nem is látták szívesen azt, akinek ordója volt. Többnyire német inaeok hordották. A címekért is vesznek meg az emberek. A tekintetes, nemzeti cím már nem is számít. Az előkelőség a nagyságos titulussal kezdődik, melyet valamikor az erdélyi fejedelmek viseltek. Kérem azonban az ordós és a mindenképpen distingvált urakat, hogy ne tekintsenek valami kiengesztelhetetlen ellenségüknek, mert nem az ordóra, hanem az ordó adományozása, hajhászása körül tapasztalható visszás állapotokra vonatkozik a kritikám. Én ugyanis mindig számítok az emberi természettel. Érzéki lények lévén, az elismerést, a tiszteletet külsőleg szoktuk kifejezni. Az ordók alapítása és osztogatása magában természetes dolog. Ha a fejedelmek dominiomokat nem adományozhatnak, mint hajdan, nyujtsanak más módon elismerést — az igazi érdemnek. Találja meg a jó a maga jutalmát és ez buzditólag hasson gyermekeire, embertársaira s általában mindazokra, akik nem arra pályáznak csupán, hogy 5-6 tál ételhez juszanak, hanem a közérdek munkájából is becsületesen kiveszik a részüket.

Az érdemrendek odiuma abban áll, hogy ezeket igazi értelmük és rendeltetésüktől eltérőleg olyanoknak is osztogatják, akik meg nem érdemlik, sőt valami hitvány lakajszolgálat fejében hordják fenn az orukat és az ordókat. Nevelés

az is, mikor egyesek azért kapnak ordókat, mert különös helyen teljesítenek jól fizetett szolgálatot. Az udvari kocsisok, a paloták kapusai, ajtónállók, vasúti főnökök stb. mellén-vállán csörömpölnek az utazó fejedelmektől kapott rendjelek. Csömört is kaphat tőlük az ember, mikor látja őket... Istenem, hány ismert és nem ismert vagy megnevezhetlen uton törtétek az emberek, hogy hiúságból megszerezzenek, ha kell pénzért is, egy-egy ordót. Ilyenkor persze, csak haszontalan kis fityegő portékává lesz az érdemkereszt, mert viselőjüknél hiányzik az érdem. Legfőleg egy-egy házi keresztet érdemelnének, még pedig a javából...

Az ordók történetében sokszor derűs epizódok jönnek elő a véletlen folytán. 1889-ben a persa sah Budapesten járt. Merre megfordult, fényes kísérete csaknem szórta az ordókat. Egy alkalommal a Margitszigetről visszatérve, több ordót elhullattak. Mikor a rendőrök figyelmeztették erre a sah embereit, ezek intettek, hogy tartsák meg maguknak a földről felszedett ordókat. Van is Budapesten anynyi persa zsuzsu, mint a szemét.

Thaly Kálmán is meg járta az ordóval. Valamelyik országgyűlésen beszédet tartott, melyben I. István királyt emlegette s mint nyakas kálvinista protestált a „Szent“ jelző ellen. Évek mulva a véletlen úgy hozta, hogy a király a jeles historikust éppen a Szent-István rend valamelyik keresztjével tüntette ki. Így tehát a kálvinista kuruc mellére került a kereszt — még pedig kétségtelenül nem az I. István, hanem Szent-István keresztje...

A székely iparról.

Sümei Vilmos országgyűlési képviselő, a képviselőház novemb. 30-iki ülésén, általános figyelem mellett a következő beszédet tartotta a magyar ipar érdekében:

T. ház! Nagy élvezettel hallgattam Tutesk Sándor t. barátomnak és képviselőtársamnak szembe fordított beszédét, melyben ékes szavakkal ecsetelte azt az akciót, melyet meg kellene, hogy indítson a kereskedeműgyi kormány a magyar ipar fejlesztése érdekében; különösen kiemelte a háziiparnak fontosságát és örömmel hallgattam beszédének azt a részét, a midőn a magyar ipar

fejlesztésének helyrajzi viszonyait fejtegette és kijelentette, hogy nemzeti szempontból sokkal célszerűbb volna Felső-Magyarország határszéli helyei helyett az erdélyi részeken gyárakat alapítani. Magam is abban a véleményben vagyok, hogy ha nemzeti szempontból Erdélynek azon részeit, a hol a magyarság elszigetelten lakik, nagyobb gyártelepekkel fogjuk fejleszteni, az az elszigetelt magyarságot meg fogja erősíteni és ez a nemzeti szempotnak erős vára lesz.

A magam részéről minden esztendőben megragadom az alkalmat, hogy hazánknak legsajnosabb, leggyászosabb olvasmányát, a magyar statisztikai közleményeket ismertesse. Igaz, nemcsak azért mondom ezt el, hogy a t. háznak és képviselőtársaimnak figyelmét felhívjam erre a szomorú statisztikára, hanem azért is, hogy ismertessem itt a magyar társadalomnak ezt a legnagyobb bűnét, legnagyobb mulasztását, leg hazafiatlanabb dolgát, a melylyel lehetővé teszi azt, hogy bár Magyarország a világnak Kánaánja, a melyet az Isten minden széppel és jóval megáldott, a hol természeti kincsekben oly nagy a gazdagság, mint talán sehoh Európában, vagy az egész világon, a hol megterem minden, a mi az embernek szükséges, mégis valóságos öngyilkos politikát követ a magyar társadalom.

Bátor leszek a t. ház figyelmét pár pillanatra igénybe venni, hogy a minden szónál nem szebben, hanem esunyábban beszélő statisztikát felolvassam.

A statisztikai közleménynek hivatalos kiadása szerint 1882-ben — hogy csak kerek számot mondjak — 875 millió, 1883-ban 947 millió, 1884-ben 960 millió, 1885-ben 897 millió, 1886-ban 832 millió, 1887-ben 869 millió, 1888-ban 893 millió, 1889-ben 919 millió, 1890-ben 971 millió, 1891-ben 1005 millió, 1892-ben 1038 millió, 1893-ban 1027 millió, 1894-ben 1092 millió, 1895-ben 1088 millió, 1896-ban 1096 millió, 1897-ben 1107 millió, 1898-ban 1194 millió, 1899-ben 1198 millió, 1900-ban 1110 millió, 1901-ben 1147 millió, 1902-ben 1158 millió, 1903-ban 1215 millió, 1904-ben 1328 millió, 1905-ben 1363 millió, 1906-ban 1555 millió, 1907-ben 1654 millió korona volt a behozatal Magyarországon. Az 1908. évi statisztika természetesen még nincs befejezve, de már az eddigi nyolc hónap, a melyről statisztikával rendelkezünk azt mutatja, hogy az első nyolc hónapban, tehát januártól — augusztusig 1.109.009.719 korona, sőt ha még ezen arányban hozzá-

számítom a következő négy hónapot, akkor még anél is sokkal több lesz a behozatal, mint az elmúlt 1907. esztendőben.

Bátor leszek még egyetlenegy tételt felolvasni, hogy t. i. ebből a rengeteg behozatalból Ausztriára mennyi esik az utolsó 5 esztendőben: 1903 ban 924 millió, 1904 ben 989 millió — mindig kerek számokban beszélnek — 1905-ben 1008 millió, 1906 ban 1195 millió és 1907-ben 1272 milló volt Ausztriából a behozatal.

Már most veszem először azt, hogy 25 esztendőn keresztül ez a behozatal 875 millióról 1652 millióra emelkedett, tehát 25 év alatt kétszeresére és méltóztassék még figyelembe venni azt is, hogy két évvel ezelőtt nagy nemzeti felbuzdulásunkban megalapítottuk a Tulipán Véd egyesületet és dacára ezen nagy nemzeti felbuzdulásnak, ezen két év alatt több száz millióval emelkedett a behozatal, a melynek vagy 80 százaléka Ausztriára esik.

Hogy még azt is igazoljam t. ház, hogy olyan árucikkekből, amelyekre egyáltalában minálunk szükség nincsen, — mert lehetséges, hogy egyes műszereket vagy más technikai dolgokat eddig még nem gyártanak Magyarországon, lehetnek gyógyszerek vagy gyógyfűvek, amelyek tényleg nincsenek még nálunk meghonosítva — de mondom, hogy a mindennapi élelmiszeri cikkek közül, itálra és eldelre szolgáló cikkek közül mily óriási a behozatal, arra nézve csak azt az egy szomorú tényre kell konstatálnom, hogy Budapesten a legtöbb előkelő vendéglőben nem kapni magyar gyártmányú sört. Pedig 1907-ben 4 505,890 korona értékű sört hoztak be, a mihez mindjárt hozzáteszem, hogy 1906. esztendővel összehasonlítva, itt majdnem egy millió koronát mutat a behozatal emelkedése és ebből a 4 505,890 korona értékűből 4 321,000 korona Ausztriára esik.

Tudjuk, t. ház, hogy Magyarország a világ egyik legnagyobb bortermelő állama. És mit mond a statisztika — nem is szólva palack- és pezsgőborokról, a melyeknél a behozatal 1.079,000 koronát tesz ki, de maga a hordóban való bor behozatala 11.458,341 koronát tett ki 1907-ben. És ki hinné t. ház, hogy ebből a 11.458,341 koronából a melyet hordókban hoztak be Magyarországra Ausztriára éppen 11.336,850 korona esik.

Itt van t. képviselőház az ásványvizek kérdése. Tudja mindenki az országban, hogy nincsen a világon egyetlenegy olyan állam, a mely olyan gazdag volna ásványvizekben, mint Magyarország. A Székelyföldön is kitünő vizek találhatók; nem is szólva a Borszéki, vagy Málnási forrásról, de tömegtelen sok mindenféle ásványvizünk van és mégis ebből a cikkből magából Ausztriából 1,690.536 millió korona értékűt hoztak be Magyarországra.

Ott vannak továbbá t. ház a süteményfélék, a tea- és kétszersültök, a melyekből a tavalyi esztendőben 3,666.240 korona értékűt hoztak be Magyarországra és jölehet, sehol a világon sonkát és hasonlónemüket nem gyártanak olyan minőségben, sehol a föld kerekégén, mint nálunk, egyedül sonkából 3.032.024 K

értéket hoztak be Ausztriából. Szinte hihetetlen, de a sajtó is a múlt esztendőben 3,194 683 korona volt a behozatal.

Nagyon, de nagyon szeretném, ha nemcsak t. képviselőtársaim vennék ezeket a szomorú statisztikai adatokat tudomásul, hanem meghallaná az egész ország és addig is, a míg az önálló vámterület talán segíteni fog ezen a nyomorúságunkon, a magyar társadalom végre emberelje meg magát és állítsa fel a vámsorompót minden ember a maga háza küszöbén. (Élénk helyeslés.)

A tulipán viselése egymagában nem jelent semmit. Magam vettem részt egy nagyon tiszteletreméltó férfi ünnepeltetésén, a mikor a lakomán az ünnepeltek kívül pár száz jó magyar ember volt jelen. És meggyőződtem arról, hogy egyetlenegy ott megjelent magyar polgáron magyar szövetű ruha nem volt, sőt ellenkezőleg mind a leghitványabb brünni posztóból készült és annak tetejébe francia pezsgővel ünnepelték a magyar ipar bajnokát. Ezek elszomorító dolgok, a melyeken segíteni kell.

Még egy körülményt kívánok különösen a t. kereskedelmi kormány figyelmébe ajánlani és ez a szomorú körülmény az, hogy Magyarországon a papirbehozatal milliókra és tíz milliókra rug, sőt mi több talán el sem hinné senki, hogy az ugyrevezett végnélküli rotációs papírt, a melyen a napilapokat nyomják, Magyarországon két esztendeje nem is gyártanak. Két gyárunk volt, a hermanni, vagy a hogy régebben neveztek hermaneci és péterfalvi, a melyt ezt a papírt gyártotta. Az egyiket elnyelte — hogy így fejezzem ki magamat — egy budapesti bank, a másikat elnyelte egy részvénytársaság, a melynek bécsi nagy urak a részvényesei, a Schlögelmüblli papírgyár. A mai napon tehát egyetlenegy ilyen rotációs papírost nem készítenek Magyarországon és az elmúlt esztendőben ebből az egyetlenegy iparcikkből 5,045.964 korona értéket hoztak be Magyarországra.

Azt hiszem a kereskedelemügyi kormánynak különös figyelmébe ajánlhatom ezt a körülményt, hogy a magyar iparfejlesztési célokra milliókat áldozunk, legalább az a szegénye ne legyen meg az országnak, hogy a sajtó, a melynek legnagyobb része végre is nem tisztára üzleti célokat követ, hanem pártolni köteles minden szépet, jót és hazafias, legalább ne legyen kénytelen ezért a papírt külföldre fordulni.

T. ház! Azt hiszem ezek a számok mindennél csunyábban beszélnek. A magyar társadalmat fel kell rázni abból a letargiából, a melyben eddig volt, mert habár én a közjogi programot mindenek fölé helyezem, mégis azt mondom, hogy manapság a XX. században nagyon, de nagyon rá kell térnünk a kegyerkedésre, mert hiába, éhes embert nem lehet rákényszeríteni hazafias cselekedetre, kenyeret pedig csak úgy adhatunk az embereknek, ha önmagunk megbecsüljük a munkát, a munkást, az iparost, a kereskedőt. Mert a magyar társadalomnak legnagyobb büne, a mint egy alkalommal igen szépen kifejtette az előadó ur, Nagy Emil t. barátom, hogy nem becsüli meg méltóképpen a magyar

iparost, a magyar kereskedőt. Hát hogyan legyen kedve annak a magyar uriembernek a gyermekét iparira, munkára és kereskedelemre kitanítni, ha azt kellőképpen meg nem becsülik?

Én nagyrabecsülöm a kereskedelemügyi kormányzat minden törekvését, amely az én meggyőződésem szerint is azon igyekszik, hogy Magyarország közgazdasági függetlenségét megteremtse és én azt hiszem, hogy a magyar parlament többsége ebben tántoríthatatlanul megállja helyét. Azt hiszem, hogy ha ezen a ponton hűtlenné leszünk elveinkhez, programunkhoz, akkor többé ebben az országban soha közgazdasági önállóságot megteremteni nem tudunk. Ma a függetlenségi párt többségben van; ennek a pártnak programjában van mint kardinális programpont Magyarország közgazdasági önállóságának megteremtése. Addig is tehát, míg elkövetkezik az idő — mert fájdalom, közel tíz évnek kell addig elmulnia — a mikor a gazdasági önállóság törvényes módon megalkotható lesz, addig is Magyarország gazdasági függetlenségének, az erre való törekvésnek első alapfeltétele az önálló magyar jegybanknak felállítása kell hogy legyen. Hiszem, hogy a függetlenségi pártnak egyetlen tagja sem fogja ezen alapvető elvnek támogatását, megtagadni, amely régi programpont; hiszem, hogy vezetőink: Kossuth Ferenc és Apponyi Albert, a kik ismétellen kijelentették, hogy ezekhez a feltételekhez minden körülmények között ragaszkodnak, inkább ott hagyják helyüket és az egész függetlenségi párt is inkább ellenzékebe megy, semhogy ezeket a kérdéseket meg ne valósítsa.

Ebben a meggyőződésben elfogadom a költségvetést (Élénk helyeslés a baloldalon. A szónokot üdvözlök.)

Gazdakörök rováta.

„Székelykereszturvidéki Méhészkör.”

„Segíts magadon és az Isten is megsegít!” mondja a példaszó. De hogyan segítsünk? Ugy hogy egyesüljünk, mert egyesülésben rejlik az erő. Ez ma a jelszó világszerte! Ez igazság mellett tanuskodik legerősebben azon példaadó kis rovarok társas élete is, amelyeknek neve alatt a „Székelykereszturvidéki méhészkör” létesült és amelyeknek munkásságát hasznára akarja fordítani.

Igen, mert a méhek társas lények és mindnyájan munkálkodnak egyért az egésznek, a méhcsaládnak fennmaradásáért.

E társaságban élő kis rovarok valóban megérdemlik, hogy őket szaporítsuk, mert a rovarok közül csak a méh van az emberek számára teremtvé. Ezek összegyűjtik a legédesebb, legfinomabb és legegészségesebb nedvet, a mézet ők csinálják, a lépépitményt és vele együtt a viaszat az életben való ezerféle felhasználásra. A munkát serényen folytatják, műüket befejezik, rendezett állami életben élnek, házi dolgaikban tanácsot tartanak, csapatonként vezetők vannak és ami legjobban bámulatra gerjeszti az embert, szigorú, erkölcsi szokásait; ebből láthatjuk

azt, hogy mily feuséges a természet, hogy ugyszólván ezen állatka életében valami összehasonlíthatatlant hozott létre.

Melyik idegzetet, melyik erőt hasonlíthatjuk össze ilyen tevékenységgel és szorgalommal, de valóban melyik embert annyi belátással, tevékenységgel és öntudatos gazdálkodással?

Valószínűleg abban áll fölényük, mert semmi mást nem ismernek, mint mindent a közösért.

A föntiekből látható, hogy a méh mily hasznos és példaadó társaslény. Megérdemli tehát, hogy okszerűen szaporítsuk és magunkra nézve jövedelmezővé tegyük s ily módon is szaporítsuk a bevételünket, melyek annyira terhelve vannak mindenféle kiadással. A vidékünk és éghajlatunk a méhtenyésztésre kedvező, mi sem gátolhat tehát, hogy ezt gazdaságunkba felvegyük.

Üzzük tehát kedvteléssel a méhészetet, mert a méhészkedésből kétszeres haszon van; az egyik az anyagi haszon, melyet a méz- és a viaszból nyerünk, a másik a szellemi haszon, mert a méhek szorgoztatnak és gondolkozni tanítanak. Felkeltik a kíváncsiságunkat, érdeklődésünket titkos és példaadó életük iránt. Ez által méhészeti munkák olvasására ösztönöztetünk, hogy tudásunkat bővítsük.

Méhészkedjünk azért is, mert a méhesben a kis méhek zümmögése közepette édeesebb a pihenés, mint a korcsma szennyes, romlott levegőjében s a pénzt — mit a korcsmaiban meginnánk, inkább fordítsuk méhkaptárak és hasznos könyvek vásárlására; az időt pedig mit elfecsérelnénk, a méhek gondozására és kaptárkészítésre.

A székely földmives gazda eddig is kellő szeretettel méhészkedett, de nem okszerűen s e miatt hasznos sincs a méhészkedésből. A hasznos rendszeren elviszi a méhszedő és musztikás. Nincs haszna azért, mert még ma is szívvel, lélekkel ragaszkodik az ő parasztszokásos méhészkedéséhez, érvelvén azzal, hogy az sokat ereszt és ha egyszer a rajt befogja a méhészt, többet nem kell bibelődni vele s még eladni is jut egy-egy kosárral.

Az ilyeneknek szolgáljon tanulságul az alábbi esemény. Egy falusi emberrel 1901. év őszén hat család méhet vásároltunk, ő is hármat és én is. Én áttértem a műméhészetre, ő megmaradt a régi parasztkasainál. Nekem ma van 12 drb mű és 6 drb parasztkasban levő méhcsaládom. Az évi bevétel 1902. évtől fogva 10 és 40 korona között váltakozott és méz is volt és van mindég a ház szükségletére.

A parasztkasos méhésztársamnak ma van négy család méhe, mézet még nem kóstolt tőlük, hanem annál több lépett adott el a musztikásnak. A mikor szóba állunk, mindig azt veti a szememre, hogy miattam nincs szerencséje, az én méheim elhordják az övét. Én meg eleget mondom, hogy nem ott van a baj. De sajnál egy pár koronát egy jó munkatárért. Azonban az Urnak 1908. évében is még így vélekedik igen sok székely: jobb haladni mint maradni.

A méhészet terén látva a székely földmives gazdának ezt az igazán

Legszébb kivitelben, ugyanott

Kobrak-cipők

Irányított árban kaphatók.

ódi mar
kelyföldi
nádi Sz
zóság m
gondolat
embert a
kasos m
méhésze
nevelte
ternek, a
már mé
méhésze
elméleti.
és a kap
tek. Teh
szerü m
Ez ig
végett a
méhésze
földmive
hészkört
évi nove
reszturo
A c
méhészk
helyette
György
Mózes.
Vajha
kitűzött
méhésze
dának h
Adja

Elő

Az u
évfolyan
Egy v
tékeny
korban,
lapok k
év végé
tengetni
szeretet
eljuthat
annak,
zogat
ciájával
rászolgá
tegeinel
uj évfoly
szünk m
buzgó i
kasságu
talmazva
A m
városi,
sak ol
tuk ma
elég bi
lapunk
kereske
és vár
szembe
nek is
Visz
mintho
sák tö
a régi
kezzen
pukat
fogó f
teni.
Az
radnal
hatók.
a „Sz
bölde

Nin
A
His
Ny
Elő
Tá
Eb
Me

ódsi maradását, Dorner Béla székelyföldi kirendeltségi intéző és Bocsnádi Szabó Imre a gazdasági intézőség méhésztanára azon nemes gondolatra jöttek, hogy a székely embert a régi, célszerűen parasztkas méhészetéről az okszerű műméhészetre térítik és abban nevelik, neveltetik, mert hála Darányi miniszternek, a székelyek között is vannak már méhészeti tanfolyamot végzett méhészek, akik a méhészetnek úgy az elméleti, mint a gyakorlati részéből és a kaptárkészítéssel oktatókat nyertek. Tehát mi sem állja útját az okszerű méhészet terjesztésének.

Ez igazán nemes és jó cél elérése végett arra kérték fel, hogy a műméhészet iránt érdeklődő székely földművesekből alakítsunk egy méhészkört, amelynek eredményeképp f. évi november hó 21-én Székelykeresztúron a méhészkör megalakult.

A címe: „Székelykeresztúrvideki méhészkör“, elnök: Kozma Miklós, helyettes elnök: Száva Mihály, jegyző: György Károly, pénztáros: Szabó Mózes.

Vajha a méhészkör megfelelhessen kitűzött céljának, hogy az okszerű méhészet a székely földműves gazdának hasznára lehetne.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Kozma Miklós.

Előfizetési felhívás.

Az új év kezdetén lapunk a XV. évfolyamába jut.

Egy vidéki lap életében ez jelentékeny számot jelent, kivált a mai korban, midőn lépten nyomon új lapok keletkeznek, melyek az első év végéig is alig képesek életüket tengetni; hogy lapunk a közönség szeretetében, támogatásában idáig eljuthatott, legkésebb bizonyítéka annak, hogy nemesak pusztán házagot pótolta, de irányával, tendenciájával, tartalmával becsületesen rászolgált megyénk legszélesebb rétegeinek elismerésére és ha ezt az új évfolyam kezdetén is képesek leszünk magunknak biztosítani, akkor buzgó igyekezetünkért, odaadó munkásságunkért bőven megleszünk jutalmazva.

A másféltezedes évfolyamra a fővárosi, helybeli és vidéki munkatársak olyan díszes névsorát toboroztuk magunk köré, mely magában elég biztosítékot nyújt arra, hogy lapunk a politika, társadalom, ipar, kereskedelem gazdaság, — megyei és városi ügyek terén, minden vele szemben támasztott magasabb igénynek is képes lesz megfelelni.

Viszonyásul nem kérünk egyebet, minthogy méltányolják és támogatásuk törekvéseinket érdeme szerű és a régi nagyrabecsült előfizetők igyekezzenek minél szélesebb körben lapunkat ismerőseik és barátaik partfogó figyelmébe ajánlani és terjesztetni.

Az előfizetési árak a régiéknél maradnak és a lap homlokzatán olvashatók.

Hazafias tisztelettel:

a „Székely-Udvarhely“ szerkesztősége és kiadóhivatala.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Rp. Keserű labdacok a Bömbölszék részére.**

Sign: Hetenként egy adag.

Nincsen nálunk szegény ember, A ki panaszkodni is mer, Hisz a szegények javára Nyakig vagyunk mulatságba.

Előadás, fillérestély, Táncmultság, teaestély, Ebből tán jut nemcsak ruha Meleg leveske is néha.

Nincs hát okunk busulásra, Panaszra és jajgatásra, Az asztal bő hulladéka Eljut a szegény kunyhóba.

A koresmáros meleg szive Megezik az ily beszédre; Teringettét, ez nem elég Adakozzunk külön is még, Mert nagy baj ám a szegénység... Dr Veritás.

— **Esküdtbíróági elnökjelölés.** A marosvásárhelyi kir. ítélőtábla elnöke az 1909. évre a székelyudvarhelyi kir. törvényszéknel szervezett esküdtbíróág elnökének Dr Bodolla Gábor kir. törvényszéki elnököt és állandó helyetteséül László Domokos kir. táblabírót jelölte ki.

— **Kirendelés.** Az igazságügyminiszter a helybeli kir. törvényszék területére vizsgálóbírónak Göllner Béla törvényszéki bírót és állandó helyetteséül Mihály János törvényszéki bírót rendelte ki.

— **Tanfelügyelők visszahelyezése.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Kuliszeky Ernő kir. tanfelügyelőt vármegyénkből Borsodvármegyébe és onnan Hidvégi Benő kir. tanfelügyelőt vármegyénkbe helyezte volt át. Miután azonban egyik vármegyének sem váltott volna előnyére ezen áthelyezés, a miniszter az illető kir. tanfelügyelőket visszahelyezte előbbi minőségükben, vagyis meghagyta mindkettőt jelenlegi állomáshelyén.

— **Rendben van a hadsereg.** A hadügyminiszteriumban összeállították az idei sorozás eredményét és ez a közelmúlt után meglepően jó; rendkívül sok a szolgálatra alkalmas újonc. Az idén tehát betöltötték a honvédség létszámát is s a mult évi hátralékot szintén pótolhatták.

— **Halálozás.** Özv. Nyíri Lajosné, született Korányi Emma, Dr tolcsvai Korányi Frigyes báró főrendiházi tag testvére, folyó hó 1-én elhalt hetven esztendőskorában Budapesten. Mély részvételt vettük a köztestületben állott nagyszony haláláról szóló gyászjelentést annál is inkább, mivel az elhunytban lapunk főszerkesztője feleségének fivére: Takács Győző okl. gépész-mérnök szeretett anyósát vesztette el.

— **A polgari önképző és segélyező egyesület** 1908. december 8-iki fillérestélyének műsora: 1. Burger Arthur tanár felolvas. 2. Scheffrának Jozsfin monológját ad elő. 3. hegedű-szóló Barcsay Béla által. 4. Ferenczi Margitka szavál. 6. Pál Gyuláné énekel. Nyitányt és szünet közti zenerészket a zenekar szolgáltatja. Rendezők: Fischer Ferenc r. b. elnök. Szemerjai Károly r. b. alelnök. Pál Annuska Basa Margit Virág Ferenc, Készler Dezső.

— **Nagyszébenben** a tifuszbajrány oly nagyon pusztított, hogy a kórházakban minden hely be van töltve, sőt egy-egy ágyban több beteg is van elhelyezve.

— **Meghívó** a szentferencziendiek vezetése alatt álló román, hath. elemi fiúiskola növendékeinek f. hó 8-án a főgimnázium tornacsarnokában a szegény gyermekek javára tartandó gyermek-estélyére. Műsor: 1. Elevation ou Communion Wilbachtól; harmoniumon előadja: P. Máthé Özséb tanító. 2. Riadó, Horvobágyi Józseftől; szav.: Baranyai István IV. o. t. 3. Egék ékesége, énekl. a kar. 4. Üzent az Ur, legenda Lévy Gy.-tól; szav. Daróczi Dénes IV. o. t. 5. A kis vadász, trombitás honfi, huszár dal-egyveleg; énekl. a kar. 6. Az olvasó, legenda Rézbányai Józseftől; szav.: Kovács Miklós IV. o. t. 7. A csónakos, dal és kanon-egyveleg; előadja az énekkar három hangon. 8. A fehér rózsza születése, legenda Lévy Gyulától; szaválva: Virág Bálint V. o. t., az énekkar ezalatt énekl. 1. Szent kegyelmed óh... 2. Az árvák anyja... 3. Adoremus... Harmoniumon játszik: P. Máthé Ö. 9. Nagyszonyunhoz, énekl. a kar. 10. A fogoly lengyel, Csengey Gusztávtól;

előadják: Kókai Jenő V. o. t., Kelemen Sándor IV. o. t., Pék József V. o. t., Bokor Dénes VI. o. t., Balázs Ernő V. o. t., Csomor József V. o. t., Kis Dezső IV. o. t., Gáspár János IV. o. t., Kórodi Jenő V. o. t., Orbán Antal, Göllner Ernő, Bokor János, Loozt Richárd, Losdorfer Lajos III. o. t., Valtér Jenő V. o. t. 11. A huncut szeleburdi, vigjáték egy felvonásban H. S., M. Ö.; előadják Bagó Árpád V. o. t., Tózsér Béla VI. o. t., Tassaly Lajos III. o. t., Derzsi Lajos IV. o. t., Walter Jankó VI. o. t. testvérek Csibi Lajos V. o. t. vendéglős, Székely József III. o. t. szolga, Pattanyus Árpád III. o. t., Szamai Pista II. o. t. testvérek. 12. Hunyadi-induló, előadja az érekkar. Belépti-díj tetszés szerint, az iskolába járó szegénysorsu gyerekek javára. Ne sajnáljuk filléreinket a legnemesebb, hazafias és leghumánusabb cél érdekében! Kezdeté este 7 órakor.

— **Erdélyrészi vásárok.** Vasárnap december 6-án Balázsfalva, Eczel, Fogaras, Kápolnokmonostor, Miklós-telek, Petele, Szászváros, Torda, 7-én Apold, Körösbánya; 9-én Csikbánkfalva; 10-én Boicza, Nyárádszreda; 11-én Gyalu; 12-én Nagypold, Zám; 13-án Bethlenszentmiklós, Bözöd, Gyergyószentmiklós, Nagyselyk; 14-én Földvár.

— **Meghívó.** A vármegyei muzeum egyesület folyó évi december 8-án d. e. 11 órakor a vármegyeház kis tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart (alapsz. 44. §), melyre a t. tagokat azzal a kéréssel hívjuk meg, hogy a tárgy fontosságára való tekintettel szíveskedjenek minél számokban megjelenni. Székelyudvarhely, 1908. december 2-án. Ugron Ákos elnök. Pálffy Aladár titkár. Tárgyalatuk: 1. A Székely Nemzeti Múzeum ig. választmányának emlékiratára és Udvarhelyvármegye alispánjának átiratára a választmány által beterjesztendő következő vélemény: „A törvényhatóság a Székely Nemzeti Múzeumnál már a multban szerzett tulajdonjogát jövőre is tartsa fenn és annak megerősítésére ajánlja fel a vármegye muzeumának anyagát és szavazzon meg annak fenntartására bizonyos évi segélyt.“ 2. A fennírt vélemény felett hozott határozat esetén a vármegyei muzeum egyesület ügyében esetlegesen szükségessé vált intézkedések megbeszélése.

— **Értesítések bélyegmentessége.** A végrehajtási törvény 31. szakasza alapján, a főnálló követelésekről tett bejelentésekhez csatolt értesítőtervezeteket a járásbírósnál megtehetőek és a pénzügyminiszterium is közzéadhatják elrendelte, hogy azokat — mint felzöreteket kell bélyegezni. A közigazgatási bíróság, ezzel szemben ítéletileg kimondotta, Teleszky Ferenc einöklése és Sárfly Guidó előadása mellett, hogy ezek az értesítések bélyegmentesek.

— **Felülfizetések.** Részben a városi szegények javára rendezett műkedvelői előadás alkalmából felülfizettek: özv. Dr Szabady Ferencné 2 K, Paschek Viktor 40 f., N. N. 2 K, Sterba Ödön 2 K, Soha Aladár 1 K, N. N. 40 f. Fogadják a rendezőség hálás köszönetét.

— **A vadászati jog megadóztatása.** A közigazgatási bíróság legközelebb a következő döntést hozta: A vadászati jog, mint a földbirtokkal összekötött jognak a jóvédelme, eredetileg és alapjában véve, a község birtokos lakosait illeti, és így mindaddig, a mig ez a javadalom az egyes lakosok között birtokarányban fölosztódik, — ez után járadék-adót kell fizetni. Ezt azonban csakis az egyes lakosok fizetik, nem pedig a község mint testület.

Miklós napja.

Irta: Fülel Sz. Lajos.

Miklós napján hajnalban a sok gyermek-cipő ott sorakozik az ablakokban, hogy a szülői szeretet — Miklós püspök jóságos képében —

belerakja a különféle ajándékokat, csecsebeszékét.

Kedves gyermekeim! Elmondom most nektek, honnan ered ez a hagyományos szokás, mely azonban Székelyudvarhelyen — legalább az én kis legénykoromban — nem volt divatos.

Miklós, az áldottsívü püspök — ki ma Oroszország védőszentje — a harmadik század végén született. Mirában püspök volt, ahol jótékony-sága miatt általános szeretet környékezte. Életében igen sok jót tett. Ezt a szentéletü és jótéteményeit titokban gyakorló püspököt helyettesessé választotta a szülői szeretet, hogy ajándékozásainak kedves, titokzatos fényt adjon. Hogy pedig a rossz gyermekek megfenyítésének hatásosabb erőt adjanak, a kegyes püspök alakja mellé, megteremtették annak torzalakját, a Mikulást (Krampusz), ki már láncot zörgöt és megbünteti a rossz gyermekeket.

De hagyom a Krampusz-féle históriákat. Beszélgessünk Miklós püspökről:

Volt egy derék püspök valamikor régen, Messze-messze innen, egyik szép vidéken. Höfcher szakállu, jámbor pátriárka, Ki szive jóságát mindegyre kitárta. Hol bánat, szenvedés, szegénység jüगतott, Ez a szent férfi odalátogatott.

Örültek is neki a szegény emberek, Sovárogyva várták a jó kis gyerekek; Mert ahol megjelent, szegénység jüगतott, Volt ott báb, paripa, trombita meg puska. Hozott fájnt cukrot, józú kalácsot, S osztogatta azt a sok üdvös tanácsot, Melyek nélkül, bizony, szegény botorokálunk, Az erény útjára csak ritkán találunk.

Századok eltelték s mégis minden évben, Egyszer ellátogat fényes köntösében, Eljött mi h o z z á n k is Miklós-nap or este L a c i és M a r g i t k a szivszorongva leste. A szent püspök aztán előtük megállott S reszkető ajkáról ilyen beszéd szállott:

Állj elő Lacika, előbb veled végzek, Nyilt, őszinte vagyok, megmondom mit érzek Mikor felsorolom a sok helytelenséged, Szinte kedvem volna megpaskolni téged. Először lusta vagy, alig kélsz az ágyból, S mikor mozdani kell, útsz a mozdótálatól. Az imádkozást is mindegyre elhagyod, De ha kenyeret látsz, azt rögtön felfalod. Főleg ha bekenik jó baracklevárral, Vagy megpirítottan, a liba zsirjával.

Kamrátkban a sok befőtött megennéd, Az iskolát pedig hájjal is bekennéd, Hogy valamiképpen felfalják a kutyák... Ilyen diákleány vagy te kicsi pupák! Aztán, ha új ruhát csináltatnak néked, Magadat te abban addig jól nem érzed, Amig egy-két nagy folt nem került reája, Mert örökké mászkál csintalan gazdája.

Láttalak minap is: iskolába men tél, Minden utcasarkon a kocsiakra lestél, Hátuljára másztál ennek is, annak is, Majd kisebb fiukra vertél, te kis hamis. Egy szó, mint száz, többet nem is mondok [ennél:]

Biz'a édes Lacim, jobb gyermek lehetnél!

Lásd, itt a kis hugod, ez a kis Margitka — Kinek a jósága manapság oly ritka — Szelid, engedelmes, áldottsívü gyermek, Ki által a szülők sok örömet nyernek. Takarékos, tiszta, rendszerető lányka, Iskolába menni — soh'se fáj a lába...

Tavaly a püspök is azt mondta a vizsgán. Mint Irén, Iluska oly aranyos kis lány! Én pedig azt mondom, akárci meglátja, Hetedhétországon sincsen neki párja!

Igy beszélt Szent Miklós. Aztán neki állott Rakogatni kezdett, miket szem nem látott. Kipakolt sokmindent: cukorkát, kalácsot, Sok játékok között egy kicsi virgácsot. A virgácsot látva, kissé megszeppentem, Önkéntelenül is Lacira figyeltem...

Margit minden szépet kapott, Mert kedves volt, szótfogadótt. Laci szolgált egy virgácsra, S rágyújtott egy nagy sírásra...

Szamarköhögés

könnyen elmúlik a SCOTT-féle Emulsió használata folytán. Orvosok, bábák és szülők bizonyítják ezt ezer és ezer levélben.

A Scott-féle Emulsió

Az Emulsió vásárlásánál a SCOTT-féle mód-szer védjegyét a halászt kérjük figyelembe venni.

Egy eredeti üveg ára 2 K 50 f. Kapható minden gyógyszerárban.

segít azért, mert első-rangu alkatrészei és az eredeti SCOTT-féle eljárás kiváló szerré teszi, sőt tápereje is első-rangu. Már az első adagtól csodálatosan javul az általános egészség.

KÖZGAZDASÁG.

Az Udvarhelyvármegyei Gazdasági Egylettől.

374—1908.

Meghívó.

Az udvarhelyvármegyei gazdasági egyesület folyó, hó 15-én délelőtt 10 órakor a vármegyeház kistermében közgyűlést tart, melyre az egyesület tagjai tisztelettel meghívotnak.

Tárgysorozat.

1. Elnöki megnyitó.
2. Az 1909. évi munkaterv megállapítása.
3. Az 1909. évi költségvetési előirányzat.
4. A gazdasági egyesületek országos szövetségébe megbízottak választása.
5. Indítványok.

Székeludvarhely, 1908. dec. 5.

Az elnökség.

Jegyzet. A tárgysorozat előkészítésére 14-én d. e. 11 órakor a vármegyeház kistermében választmányi ülés tartatik, melyre a választmány tagjai meghívotnak.

Kiadja: Betegh Pál villam-motoros könyv- és újságkiadó intézete.

Olcsó áron eladó több mennyiségű alma és széna. — Értekezhetni: Kossuth-utca 95. sz. a.

Dr. Wagner Vilmos

'Menthol sósborszesz' sóval a legjobb házi szer, minden esetben, a mikor sósborszesz használata ajánlatos.

Kitűnő hatása. Egy üveg ára 1 K. Kapható a legtöbb gyógyszerárban, drogeriában és fűszerkereskedésben vagy közvetlenül 'Isten szeme' gyógyszerárban Teke (Koloszmege).

Sz.: 11783—908. tkvi.

Hirdetmény.

Patakfa'va község tagosítása folytán a község telekkönyvei átalakításra kerültek s ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra név, a melyekre az 1886. évi XXIX. t. c. az 1889. évi XXXVIII. és az 1891. évi XVI. t. c. k. a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. c. ben szabályozott eljárás, a tkvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tetetik közzé:

1. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. c. 15. és 17. § ai alapján, ideértve e §-oknak az 1889. 38. t. c. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. c. 15. § a) pontjában foglalt ki egészítései is — valamint a 1889. XXXVIII. t. c. 7 § a és az 1891. XVI. t. c. 15. § a b) pon'ja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. évi XXIX. t. c. 22. §-a alapján történt törlések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törlési keresetüket hat hónap alatt, vagyis 1909. évi június hó 1. napjáig bezárolg a tkvi hatósághoz nyujtsák be, mert az ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított törlési kereset annak a harmadik személynek a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. évi XXIX t. c. 16. és 18. §-ainak eseteiben, ideértve az utóbbi §-nak az 1889. évi XXXVIII. t. c. 5. és 6. §-ában foglalt kiegészítései is, a tényleges birtokosok tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1909. évi június hó 1-éig bezárolg a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, — mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fognak.

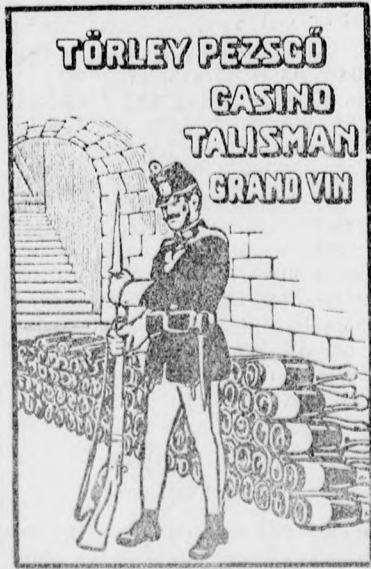
3. hogy mindazok, akik a telekkönyv átalakítása tárgyában tett intézkedések által nem különben azok, akik az 1. és 2. pontban körülírt eseteiken kívül az 1892. XXIX. t. c. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogokat bármily irányban ser ve velk ideértve azokat is akik a tulajdonjogarányának az 1889. évi 38. t. c. 16 § a alapján történt bejegyzését sérelemesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi ható-sághoz hat hónap alatt, vagyis 1909 évi június hó 1. napjáig bezárolg nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbejött téves bevezetésből származó bármilyen igényeket jöhizemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, akik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságánál átvehetik.

Kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Székeludvarhely, 1908. november 22 én

GYARMATHY, kir. törvényszéki bíró.

Eladó három szekér széna, egy szekér sarju — jóminőségű — Szabó Mózes tanítónál Homoródszentpálon.

FOGORVOS PERL JÓZSEF

American Dentist megérkezett Székelyudvarhelyre, hogy a megkezdett fogorvosi munkákat befejezze.

Melegfürdő.

A Gergely fele sósfürdőn november hó 23 tól kezdve minden héten háromszor: szombaton, vasárnap és hétfőn meleg fürdőt lehet kapni. Egy kad fürdő ára 1 korona. A n. e. közönség b. támogatását kéri teljes tisztelettel: **Mátéfy Lidia**, fürdőberlő

BOR!

Fernengel Gyula székelyudvarhelyi bornagykereskedőnél a legjobb minőségben, nagy választékban és legelőnyösebb árak mellett nagyban és kicsinyben kapható.

Pályázati hirdetmény alsófoku ipar- és keresk. tanítói állásokra.

A székelyudvarhelyi alsófoku ipar- és kereskedő iskolánál megüresedett összes tanítói állásokra pályázatot hirdetünk. És pedig az ipariskolához 4 közismereti és 2 rajztanítói; a kereskedelmi iskolához 2 közismereti tanítói állásra, melyek közül egyik nyelvészeti a másik számtani szak. Heti órák száma: az ipariskolánál 4—4 óra, a rajzórák 6, illetve 3 óra; a keresk. iskolánál 6—6 óra. Javadalmazás heti 1 óránként 80 korona a városi pénztárból felévi utólagos részletekben. Az igazgatói állás a megválasztott tanítók sorából töltetik be, kinek javadalma évi 300 korona. Pályázhatnak azok a tanárok és tanítók, kik a Tanoncis-kolai Szervezeti Szabályok 1893 ik évi 54, illetve 57. §§-ában körülírt minősítéssel bírnak. A pályázók kellően felszerelt kérvényeiket a székelyudvarhelyi alsófoku ipar- és keresk. iskolai bizottsághoz intézve f. évi december 15 ig Persián János isk. biz. elnökhöz nyujtsák be.

HOL? Grébel László cukrászdájában

(Bethlen-utca 1. szám alatt, a kir. törvényszékkel szemben) kaphatók saját készítményű legfinomabb édes és sós tea-sütemények, valamint saját gyártmányu finom cukorkák és mindennemű friss sütemények.

Névjegyek, Meghívók, Eljegyzési és esküvői valamint gyászjelentések.

ugyszintén mindenféle könyvnyomdai és könyvkötői munkálatok izléses kivitelben, gyorsan és pontosan készülnek

Betegh Pál villamos úzetre berendezett könyvnyomdátó és könyvkötő-intézetében Székelyudvarhely, Kossuth-utca 31. sz. alatt.

Vidéki megrendeléseket azonnal elintézi.

Védjegy: „Horgony“

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziszser, mely már sok év óta legjobb fájdalomosillapító szernek bizonyult közönségnél, oszúnál és meghűtéseknel, bedörzsölésével sölésképpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—80, K 1.40 és K2.— és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: **Török József** gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszerár az „Arany oroszlánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu. Mindennapi szétküldés.

Udvarhelyvármegye Székelyudvarhelyi járás főszolgabírája.

2799—908. sz. szám.

Haszonbérleti hirdetmény.

Kápolnásfalu község tulajdonát képező „HOMORÓD“ gyógyfürdőt a hozzá tartozó területtel, meleg és hideg fürdőkkel, az vóvizek szalad és díjtalan használatával, a fürdő és laképületekkel s azoknak összes felszerelésével, jégveremmel, a koresma és vendéglővel Kápolnásfalu község házábanál 1908. évi december hó 14-én d. e. 10 órakor kezdődő nyilvános árverésen 1909. június 1-től 1912. évi szeptember hó 1-ig terjedő időre haszonbérbe adja.

Amennyiben az együttes kiadás nem sikerül, tulajdonos község, a vendéglőt és koresmaházat külön-külön is bérbeadja. Részletes feltételek alólirott főszolgabírónál és Kápolnásfalu község előljáráóságánál megtudhatók.

Székeludvarhely, 1908. november 28.

Dr. Demeter Lőrinc, főszolgabíró.